

[Hanne Jacobsen]

at reducere den selv samme bloktilskuds-pulje. Det virker ikke særlig betryggende.

Det i den offentlige debat meget omtalte problem: et tilstrækkeligt antal pladser på sikrede afdelinger i døgninstitutioner for børn og unge, forsøger ministeren at løse med en bemyndigelse til sig selv. Vi kan i og for sig godt være enige i den måde, man i bemærkningerne siger at bemyndigelsen skal bruges på, men vi er generelt utilbøjelige til at uddele bemyndigelser til socialministeren, så det vil være en af de ting, vi under udvalgsarbejdet vil se kritisk på.

Konklusionen er, at der efter vores opfattelse er flere positive elementer i lovforslaget, medens der er andre dele, vi vil være kritiske over for og søge at få ændret.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre er enigt med ministeren i det sigte, han har redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget, og vi vil gå ind i udvalgsarbejdet ud fra den positive holdning, at disse problemer skal løses. Vi er også enige i det detailproblem, som står nævnt allerførst i lovforslaget, vedrørende sikrede afdelinger. Jeg tror, at det er noget, man kan finde forståelse for alle vegne.

Forslaget er forsynet med nogle omfattende bemærkninger, men man må nok alligevel sige – også på baggrund af det, der allerede er sagt her af de tidligere ordførere – at vi må i gang med et meget omfattende udvalgsarbejde for at finde ud af, om de løsninger, ministeren her foreslår, er de rigtige, og om de er tilstrækkelige. Jeg kender ellers meget besindige mennesker, som ikke viger tilbage for at betegne dette område som kaotisk for øjeblikket.

Vi får i bemærkningerne at vide, hvad der er gældende regler. Vi får noget at vide om udviklingen, og hvad forslaget går ud på. Men det, vi måske har allermest brug for at vide noget om for at kunne udforme de nye regler rigtigt, er: hvad er det egentlig, der foregår for øjeblikket? Er der mangel på eller er der overskud af pladser på døgninstitutioner? Man kan få ganske forskellige svar, når man spørger sig for ude omkring. Er der mangel på anbringelsessteder på lukkede afdelinger, eller er der geografisk en så skæv fordeling, at ingen er interesseret i at bruge lukkede afdelinger, der ligger langt væk fra

f.eks. det politi, som skal foretage opklaringsarbejdet?

Hvordan fungerer betalingsreglerne? Jeg kan godt læse mig til det i bemærkningerne, men hvordan fungerer de i praksis, og hvordan holder man øje med, at de nugældende regler overholdes? Det har noget at gøre med, hvordan vi skal indrette de kommende regler.

Hvordan vil den private familiepleje være stillet efter forslaget gennemførelse? Der er i hvert fald nogle, som har givet udtryk for, at de er bange for, at de efter dette forslag vil blive ladt i stikken. Jeg er ikke i stand til i dag at afgøre det, men det er nogle af de ting, vi gerne vil have undersøgt i udvalget.

På samme måde har jeg ikke kunnet finde noget om plejehjemsforeningernes rolle. De fungerer nogle steder, har jeg forstået, som rådgivere. De tager sig i virkeligheden af den voksne side af sagen, medens de sociale udvalg tager sig af børnene. Og andre steder er der ingen plejehjemsforeninger.

Der er én ting, jeg savner noget om i forslaget. Det ved jeg ikke om ministeren vil svare på her. Det er de biologiske forældres rolle. Når ministeren i den foreslåede § 33, stk. 4, skriver noget om, hvordan man skal bære sig ad, når man skal anbringe et barn uden for hjemmet, ville det måske være rimeligt, at han også skrev et eller andet om de biologiske forældres placering i billedet.

Endelig vil jeg godt spørge, hvordan det ligger – også for at få beskrevet den nuværende situation – med kommunernes pligt til at meddele, når børn anbringes, ikke mindst når de anbringes uden for hjemkommunen. Hvordan har det fungeret, og hvordan skal det fungere i fremtiden?

Det største spørgsmålsten eller den største mangel ved bemærkningerne er nok, at man kun får at vide, at dette forslag har været sendt ud til høring, og så får man i øvrigt at vide, at to vigtige høringsinstanser, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, er uenige, men ikke en lyd om, hvad denne uenighed går på. Nu kan vi jo nok herinde gætte os til det, men det ville egentlig være rart at få det at vide.

Jeg kan ikke forstå, at man altid i retsudvalget kan få høringssvar inden en førstebehandling, men aldrig, når det drejer sig om forslag fra indenrigsministeren og fra socialministeren. Hvad er grunden til det? Det er